

Een professionele otoscoop

Onder de schenkingen die de Archiefcommissie voor het museum op Urk mocht ontvangen, ditmaal een donatie van collega C.C. LEIBBRANDT: de STORZ-otoscoop van prof.dr. P.G. GERLINGS (1905-1989). GERLINGS was van 1929-1932 in opleiding bij BURGER in Amsterdam (UvA), promoveerde er in 1934 op het proefschrift *de Kliniek der Tonsillectomie* en bleef daarna nog geruime tijd staflid tot hij in 1958 tot hoogleraar in Utrecht werd benoemd als opvolger van prof.dr. A.A.J. VAN EGMOND (1887-1969). Bij het emeritaat van prof. GERLINGS in 1972 heeft deze de otoscoop aan LEIBBRANDT gegeven, die er aanvankelijk niet veel aandacht aan schonk, maar 'm wel zorgvuldig heeft bewaard.

Pieter Gerlings - Binnengasthuis Amsterdam 1934

In het houten doosje staat een naamstempel van GERLINGS met het adres *J.J. Viottastraat 4, Amsterdam-Z.* Gerlings woonde op dat adres van 1939-1957. In 1958 is hij verhuisd naar Bilthoven toen hij in Utrecht hoogleraar werd. We kunnen dus aannemen dat de otoscoop in de periode rond de oorlog is aangeschaft.

Het is een vrij bijzonder apparaat. Het is een elektrische otoscoop, zonder batterij maar op netstroom en met behulp van een transformator die helaas ontbreekt. De 4 lampjes doen het echter nog wel met een 12V oplader. In het handvat bevindt zich een schuifweerstand om de stroom en daarmee de lichtsterkte te regelen. De otoscoop heeft geen loupe, maar in plaats daarvan kan er een kort STORZ-OPTIEK in worden bevestigd.

De optiek heeft een vrij nauwe uittrede pupil en er is daarom lastig doorheen te kijken. Dat was vroeger bij vrijwel alle optieken en microscopen het geval; pas later, na de oorlog kwamen er zgn. *widefield* optieken en -oculaires. Door middel van kleine opzetstukjes kon er tevens een knijpballon worden aangesloten om de druk in de gehoorgang te variëren en de beweeglijkheid van het trommelvlies te observeren, vlg. SIEGLE*. Deze methode werd door hem geïntroduceerd in 1864.

* EMIL SIEGLE (1833-1900) Stuttgart.

